

Det har man, som hr. Søren Søndergaard rigtigt har påpeget, jo også gjort i en række sammenhænge. Det er fuldstændig rigtigt, at mens regeringen går rundt og proklamerer, at de ikke er efter dem på overførselsindkomster, er der stort set ikke én måned, hvor man ikke tager fat på det, man kalder en lomme. En lomme er så af og til en gruppe på 30.000, så det er ikke sådan små modstandslommer, vi taler om.

Det er egentligt underligt, at regeringen i den offentlige debat får lov til at fremstå, som om den vil frede overførselsindkomster, samtidig med at man hele tiden tager ordentlige lunser. På dette principielle spørgsmål synes jeg ikke, at regeringen har været særlig tydelig.

Igen synes jeg, at hr. Søren Krarup har en helt gennemført logik, der siger, at det her kun er retten for danskere. De, der kommer udefra, skal ikke komme og opfatte, at de har en rettighed. Det er jo en gennemført argumentation i forhold til at lave diskrimination.

Kl. 17.25

Regeringen er jo fanget af et eller andet underligt forsøg på at iklæde det her en humanitær kåbe, som der ingen begrundelse er for, og bruger derfor helt andre begrundelser. Der synes jeg egentlig, at det er befriende ærligt at høre hr. Søren Krarup helt uden blusel gennemføre en argumentation for, hvad projektet drejer sig om.

Så er der den tredje principielle argumentation, hvor nogle har sagt, at de synes, at SF's forslag er for lidt vidtgående, og at vi skulle lave et mere vidtgående forslag. Det vil jeg gerne overveje. Jeg synes, at det er en helt rimelig overvejelse, at vi skulle gå endnu videre, end tilfældet er i vores forslag.

Så synes jeg, at debatten har været præget af, at vi har spurgt ordførerne fra regeringspartierne – ikke så meget Dansk Folkeparti – om det ikke er rigtigt, at situationen er den, at arbejdsløsheden faktisk stiger dramatisk i øjeblikket. Det er formentlig den mest stejle kurve i forhold til en stigning i arbejdsløshed, siden vi sidst havde en borgerlig regering.

Er man så ikke er nødt til at ændre argumentation, når virkeligheden er så langt fra de forhåbninger, som regeringen har? Kan man så fastholde den argumentation, der så åbenlyst ikke længere holder stik, fordi jobbene ikke er der? Der er forsvundet over 30.000 job på et enkelt år. Antallet af dem, der modtager dagpenge, er steget med 22.000 på et enkelt år.

Derfor tror jeg, at beskæftigelsesministeren vil blive meget efterspurgt af økonomier, hvor

man har problemer med at skaffe arbejdskraft. Der vil man ringe til den danske beskæftigelsesminister og spørge: Hvordan lykkedes det beskæftigelsesministeren så hurtigt at afvikle så mange job? Det er næppe set før, og derfor tror jeg, at der er store muligheder for konsulentbistand fra beskæftigelsesministeren til lande, der har brug for at gå i den retning.

Men det er netop i den situation, at vi diskuterer at lave nogle incitamentter i forhold til et arbejdsmarked, der skrumper mere og mere ind. Så kan vi tage en længere diskussion om, hvorfor det skrumper ind, men det har meget at gøre med, at regeringen fjerner job i øjeblikket. Når man fører den benhårde politik, der føres over for amter og kommuner, hvor man strammer til, så der bliver færre hjemmehjælpere, så der bliver færre pædagoger i daginstitutioner, så der bliver færre til at tage sig af de allermost udsatte grupper, vi har, stiger arbejdsløsheden i sagens natur.

Så er det jo også, at netop de her ordninger kommer til at stå underligt flagrende i fuldstændig tom luft, for der er ikke noget arbejdsmarked til at tage de ordninger, man liner op. Det er jo så det, de har lidt større fornemmelse af ude i det, vi kunne kalde det virkelige liv, end i den skyggedebat, som regeringspartierne fører her, nemlig når vi ser solide Venstrefolk stå frem i kommunerne og sige, at det her ikke hænger sammen.

Vi tvinger ikke mennesker i arbejde med det her. Vi tvinger dem ned på et levestandardniveau, vi aldrig har set før i Danmark. Vi har aldrig før eksperimenteret med, at mennesker skal ned på halv bistandshjælp, og hvor et voksent menneske skal leve på en sats pr. måned på 4.366 kr. Vi har aldrig prøvet det før.

Det er klart, at virkningen ikke udebliver. Det her vil betyde, at nogle mennesker i utrolig grad vil fjerne sig fra det liv, det omkringliggende samfund har. Vi har altid ønsket ikke at have et proletariet i Danmark, som vi kan se i de amerikanske storbyer, som vi kan se i de engelske storbyer, for vi har ønsket et samfund, der hang sammen. Vi er nu på vej til at skabe og eksperimentere med et proletariet, vi aldrig har set før.

Hvis man ikke kan få ondt af de voksne, kunne man måske overveje de voksnes børn. Jeg synes, at fru Anne Baastrup og flere andre under debatten meget tydeligt har understreget, at vi bringer børn i en situation, hvor de er økonomisk anbragt på et niveau, som vi heller aldrig har eksperimenteret med før.